

Dagsluiting op Zaterdag van de Algemene Vergadering

Door Jelena Kasteel

Naar een verhaal uit het Boek van Genesis was het mensenras lang geleden verenigd en iedereen sprak dezelfde taal. Samenwerking was geen probleem. Totdat men besloot een stad te bouwen en daarin een hoge toren die tot aan de hemel zou reiken. Maar God bestrafte hun overmoed en creëerde onderlinge spraakverwarring, waarna de mensen elkaar niet meer konden verstaan en de bouw van de stad en de toren gestaakt werd.

Babylon

Niet elkaar kunnen verstaan of begrijpen of meer figuurlijk “geen gezamenlijke taal kunnen vinden” is nog steeds een groot probleem voor de mensheid en het belemmert ons om aan vrede en welzijn voor iedereen te werken. De stille bijeenkomsten zijn dé plekken waar dat geen probleem is. In stilte kunnen we het innerlijk licht en liefde laten spreken en dat zijn de universele talen.

Maar daarbuiten is het nooit overbodig, ook voor de Vrienden niet, om bewust te zoeken naar een gezamenlijke taal. Bij voorbeeld in de zakelijke bijeenkomsten. Het was zo mooi om te zien hoe dat vandaag gelukt was! Maar soms moeten we daarvoor dingen los laten die ons een veiligheidsgevoel geven, zoals oude regels en tradities. Of oude huizen ;-). Want vrede zaaien, dat doen we elke dag en dat moeten we samen doen.

“Er zijn plekken op de wereld waar regels minder belangrijk zijn dan vriendelijkheid” is een citaat uit het gelijknamig boek. En in de eerste 2 versen van een anti-oorlog lied uit de jaren ‘60 horen we:

*“If you smile at me,
I will understand,
'cause that's what everybody
everywhere does
in the same language”*

(Crosby, Stills & Nash).